του **Σεΐτ Αλντογάν**

Στις **25 Σεπτέμβρη,** οι Κούρδοι του Ιράκ προχωρούν σε **δημοψήφισμα για ανεξάρτητο κουρδικό κράτος**, ενώ στις **6 Νοέμβρη** θα πραγματοποιηθούν **βουλευτικές εκλογές.** Η εξαγγελία του δημοψηφίσματος έχει ήδη προκαλέσει ευρεία συζήτηση αλλά και αντίδραση εκ μέρους της Τουρκίας, του Ιράκ και του Ιράν. Αυτές οι τρεις χώρες που κρατούν κομμάτια του Κουρδιστάν, ανησυχούν και θεωρούν κόκκινη γραμμή τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου κράτους.

Φυσικά, όπως κάθε λαός, έτσι και οι Κούρδοι έχουν δικαίωμα να προσδιορίσουν την αυτοδιάθεσή τους. Όμως, η απόφαση για δημοψήφισμα πάρθηκε από τη βουλή του νοτίου Κουρδιστάν και από το Δημοκρατικό Κόμμα Κουρδιστάν του Μπαρζανί. Η κουρδική βουλή από το 2015 έως τώρα δεν λειτουργεί, ενώ με τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος δεν συμφωνούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Έτσι, παρόλο που έχουν μείνει λίγες μέρες, ακόμα συζητιέται ευρέως εάν αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Με το δημοψήφισμα συμφωνούν το **Δημοκρατικό Κόμμα** και το **Μέτωπο Πατριωτών** του Ταλαμπανί. Το **Κίνημα Γκοράν** και το **Ισλαμικό Κομελάια** θεωρούν ότι οι συνθήκες για ένα ανεξάρτητο Κουρδιστάν δεν είναι ώριμες και ένα τυχόν θετικό αποτέλεσμα θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα στην περιοχή.

Η αντιπολίτευση και τα υπόλοιπα κινήματα και κόμματα κατηγορούν συνεχώς τον Μπαρζανί για οικονομικά σκάνδαλα, διαφθορά και την άσχημη οικονομική κατάσταση της χώρας. Οι ίδιες δυνάμεις υποστηρίζουν ότι ο Μπαρζανί χρησιμοποιεί το δημοψήφισμα για να ξεφύγει. Οι κατηγορίες αυτές έχουν πράγματι μία βάση. Ο Μπαρζανί προσπαθεί να χρησιμοποιήσει τη «δύναμη» του εθνικισμού, η οποία βρίσκει πρόσφορο έδαφος μέσα στον κουρδικό λαό.

Ο ίδιος πρόσφατα είχε τονίσει το εξής: *«Δημοψήφισμα δεν σημαίνει ανεξαρτησία»* —επιβεβαιώνοντας, έτσι, σε μεγάλο βαθμό τις κατηγορίες των αντιπάλων του. Άλλωστε, σε άλλη δήλωσή του είχε πει ότι

> «ακόμη και εάν το αποτέλεσμα είναι θετικό, δεν σημαίνει ότι θα προχωρήσουμε αμέσως σε ανεξαρτησία, αυτό μπορεί να πάρει μεγάλο χρονικό διάστημα».

Ένα από τα χαρακτηριστικά του δημοψηφίσματος είναι ότι θα στηθούν κάλπες σε επίμαχες περιοχές, όπως **Μοσούλη** και **Κιρκούκ.** Ιδιαίτερα ο Ταλαμπανί πιέζει, αφού έχει δύναμη εκεί και μπορεί να περάσει τον Μπαρζανί και να σχηματίσει την επόμενη κυβέρνηση. Φαίνεται πως ο καθένας κάνει το δικό του λογαριασμό.

Σε κάθε περίπτωση, ενδεχόμενο ισχυρό θετικό αποτέλεσμα δεν θα γίνει αποδεκτό από Τουρκία, Ιράκ και Ιράν. Όμως, ούτε πρέπει να περιμένει κανείς μια κήρυξη πολέμου απ' αυτές τις χώρες προς το νότιο Κουρδιστάν τη στιγμή που ο Μπαρζανί συμβιβάζεται με την αμερικανική πολιτική, ενώ ταυτόχρονα συνεργάζεται στενά και με το καθεστώς της Άγκυρας.

Είναι σίγουρο ότι ο Μπαρζανί θέλει να έχει ένα μέσο πίεσης ενάντια στο κεντρικό κράτος του Ιράκ και τις άλλες χώρες. Αξίζει να σημειωθεί ότι ύστερα από την απόφαση για τη διεξαγωγή του ξεκίνησε μία έντονη διπλωματική συνεργασία μεταξύ Ιράκ, Ιράν και Τουρκίας. Η δε αντίδραση της Αμερικής περιορίστηκε στην ανακοίνωση ότι *«η περίοδος δεν είναι κατάλληλη για δημοψήφισμα».*

Όσο για τους **Κούρδους της Τουρκίας,** εδώ και πολλά χρόνια Ταλαμπανί και Μπαρζανί κρατούν αποστάσεις από τις απαιτήσεις τους και δεν έχουν αντιδράσει σχεδόν καθόλου στις **συνεχείς παραβιάσεις του εναέριου χώρου** του ιρακινού Κουρδιστάν και των **επιχειρήσεων από ξηράς** του τουρκικού στρατού, στο πλαίσιο του πολέμου με το PKK.

Συμπερασματικά, τα νέα δεδομένα στην περιοχή από ένα θετικό αποτέλεσμα στο δημοψήφισμα δεν θα σημάνουν λύση στα προβλήματα του κουρδικού λαού σε όλα τα γύρω κράτη.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 10.9.2017